10/01/2021

Το Φως του Χριστού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Στήν προχριστιανική ἐποχή ἡ φοβερή σκιά τοῦ κακοῦ νέκρωνε τίς καλές σκέψεις καί ἀποφάσεις τῶν ἀνθρώπων καί τούς βύθιζε σ' ἕνα σκοτάδι βαθύ καί πνιγηρό. Οἱ θεωρίες τῶν σοφῶν ἔριχναν κάθε τόσο λίγο φῶς στήν σκέψη τῆς ἀνθρωπότητος ὅμως αὐτό ἦταν θαμπό, ἀνίσχυρο νά νικήσει τά σκοτάδια τῆς ἄγνοιας, τῶν παθῶν, τῆς συγχύσεως. Θύμιζαν τίς πυγολαμπίδες μέσα σέ ἕνα δάσος πυκνό καί σκοτεινό, ἐνῶ οἱ καρδιές ζητοῦσαν ἄπλετο φῶς, ποθοῦσαν τόν Ἥλιο. Τό φῶς πού εἶχε προφητέψει ὁ Ἡσαΐας ἔλαμψε. Ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ Χριστός, ἦρθε.

Ἐνῶ ὅμως θά νόμιζε κανείς ὅτι ἔτσι θά τελείωνε τό δρᾶμα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπό τότε ἄρχισε μιά περίεργη τραγωδία. «Τό φῶς ἐλύληθεν εἰς τόν κόσμον καί οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν τό σκότος μᾶλλον ἤ τό φῶς». Γιατί; Ἡ ἑρμηνεία εἶναι ἁπλῆ: «Ἦν γάρ πονηρά τά ἔργα αὐτῶν». Τό σκοτάδι βολεύει. Πῶς νά δεχτεῖ τό φῶς αὐτός πού κινεῖται μέ δολιότητα καί ἀνειλικρίνεια; Πῶς νά ἀγαπήσει τό φῶς αὐτός

πού ζητάει νά ἁρπάξει, νά ἐξαπατήσει, νά ἐκμεταλλευτεῖ γιά νά θησαυρίσει; Πῶς νά συμφιλιωθεῖ μέ τό φῶς αὐτός πού φλέγεται ἀπό ἄνομα πάθη; Ὅλα αὐτά ἀπαιτοῦν μιά ἀτμόσφαιρα θαμπή, σκοτεινή. Μακρυά λοιπόν τό φῶς!

«Πᾶς γάρ ὁ τά φαῦλα πράσσων μισεῖ τό φῶς καί οὐκ ἔρχεται πρός τό φῶς ἵνα μή ἐλεγχθῇ τά ἔργα αὐτοῦ», διευκρινίζει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης. Ἀλλά καί τό ἀποστρέφεται καί τό πολεμᾶ. Εἶναι ἐπικίνδυνες οἱ ἀρχές τοῦ Χριστοῦ περί ἀγάπης, εἰρήνης, ἀληθείας, ἁγιότητος, τιμιότητος! Ἐπικίνδυνες γιά ὅσους θέλουν νά καταχρασθοῦν νά κάμουν «ὅ,τι τούς ἀρέσει» καί στό τέλος νά ἐξαφανίσουν τά ἴχνη τους. Πόσο διαφορετικά ὅμως εἶναι τά πράγματα ὅταν ἡ ψυχή ἀνοίγεται στό φῶς. Ἡ σύγχυση ὑποχωρεῖ. Τά ἐρωτήματα πού βασανίζουν τό νοῦ, βρίσκουν τήν ἀπάντησή τους. Ἡ καρδιά ἀναπνέει ἐλεύθερα μέσα στή χάρη τοῦ Θεοῦ, μέσα στό ζωογόνο χῶρο τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅταν ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου ἀνοίγεται στό Φῶς, δέν φυγαδεύεται μόνο ἡ ἄγνοια, ἀλλά διαλύεται καί ἡ φοβερή «σκιά τοῦ θανάτου» πού ἁπλώνει στίς καρδιές ἡ ἁμαρτία. Λειώνουν οἱ πάγοι τῶν παθῶν. Οἱ ναρκωμένες συνειδήσεις ξυπνοῦν ἀπό τόν λήθαργο καί ἡ θέληση γιά τό καλό δυναμώνει. Κάτω ἀπό τό ζωογόνο φῶς τοῦ Ἥλιου τῆς δικαιοσύνης μιά νέα ζωή βλασταίνει καί ἀνθοφορεῖ.

Ἡ γύρω κτίση ἀποκαλύπτει τήν φαντασμαγορία τῶν χρωμάτων της. Τά μάτια μποροῦν νά ἀτενίσουν μακρυά τόν ὁρίζοντα. Ὅσοι ἄνοιξαν στό Χριστό τήν καρδιά τους διάπλατα καί ἄφησαν νά εἰσδύουν σέ κάθε μυστική της γωνιά οἱ ἀκτίνες Του, ὅσοι μέ πόθο καί ταπείνωση καί ἐμπιστοσύνη Τόν δέχτηκαν, εἶδαν τήν ζωή τους, νά μεταμορφώνεται νά λούζεται σ’ ἕνα ἀνέσπερο φῶς εἰρήνης, ἐλπίδος, ἀγάπης, χαρᾶς καί ἔγιναν καί οἱ ἴδιοι γιά τό περιβάλλον τους ἀληθινοί «φωστῆρες ἐν τῷ κόσμῳ».

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής